

som gaar over i den anden Etat, kan gøre dette uden at skulle tage nogen særlig Eksamen i den Anledning; hvis de skal det, bliver det jo ret besværligt for dem, men jeg gaar ud fra, at de efterhaanden vil kunne gaa over i den anden Etat, uden at det skal volde dem særlige Vanskeligheder. Der skal jo ogsaa være en ganske betydelig Overgangstid, inden det hele klapper. Jeg gaar ud fra, at saavel Telegrafbestyreren som Postmesteren kan blive Chef for den sammensluttede Afdeling, og at Telegrafvæsenet ikke bliver tilsidesat. Jeg synes, der er meget i Lovforslaget, der tyder paa, at Postvæsenet har været stærkt medvirkende til at foreslaa den nye Ordning, og Postvæsenet er jo den ældre, ærværdige Etat, saa man kunde maaske fra Telegrafvæsenets Side befrygte, at det vilde blive skubbet noget til Side. Men jeg gaar ud fra, at de to Etater bliver ligestillet.

I Loven om Statsbanernes Styrelse er der en § 6, der bestemmer, at der skal være en Auditor ved Statsbanerne, der afgør de Stridigheder, som kan opstaa mellem Personalet og Administrationen. Jeg tror, en saadan Institution er overordentlig heldig, og at det vilde være godt, om noget lignende blev indført for de to Etater, der nu skal sammensluttet. Maaske kunde det gøres paa den Maade, at Auditøren ved Statsbanerne ogsaa kunde tage sig af saadanne Sager indenfor de sammensluttede Etater. Endvidere siger § 7 i samme Lov, at overordnede Embedsmænd ikke maa have privat Arbejde. Det er en ganske fortrinlig Bestemmelse, for Embedsmænd skal passe deres Embede og lade private Folk passe deres. Jeg tror, at ogsaa en saadan Bestemmelse burde indføres i denne Lov, for jeg indser ikke, hvorfor denne Bestemmelse skal gælde for den ene store Etat og ikke for en tilsvarende anden Etat. Jeg henstiller, at lignende Paragraffer som §§ 6 og 7 i Loven om Statsbanernes Ordning indsættes i det foreliggende Lovforslag.

Den Tendens, der i de senere Aar har været i Retning af at skille Postvæsenet ud fra Statsbanerne, er en overordentlig dyr Foranstaltning for Staten. Vi ved jo alle, at det i mange Tilfælde er saaledes, at Stationsforstanderen besørger saavel Post- som Telegrafvæsenet, og man har Eksempler paa, at ældre Embedsmænd har siddet i et saadant Embede og samtidig passet Post- og Telegrafvæsenet paa en fuldt ud god eller dog i alt Fald taalelig Maade, uden at der fra Beboernes Side er indsendt nogen Klage derover. Men nu ønsker Postvæsenet pludselig at blive udskilt fra Statsbanerne,

og at det vil betyde overordentlig store Udgifter, er sikkert nok. Ærede Medlemmer vil sikkert have lagt Mærke til de store pragtfulde Bygninger, som i den Anledning opføres, og det ret betydelige Personale, der i den Anledning ansættes, hvad der betyder en stor Bekostning for Staten. Jeg vilde mene, at hvor Forholdene taler derfor, skulde ikke alene — hvad ogsaa den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg) omtalte — Post- og Telegrafvæsenet sluttet sammen, men Jernbanestaten skulde sluttet sammen dermed. Der er vist ikke noget som helst til Hinder for, at den Embedsmand, Staten har paa det paagældende Sted, naar Embedet ikke er alt for stort, vil kunne tage sig af alle tre Grene, og jeg tror, der deri gennem vilde fremkomme betydelige Besparelser. I alt Fald bør man gaa i absolut modsat Retning af, hvad Postvæsenet i de senere Aar har været tilbøjeligt til.

Jeg skal endelig til Slutning pege paa, at Generaldirektøren ved Statsbanerne er ansat paa Aaremaal. Det er en overordentlig god Bestemmelse, fordi Staten kan gribe fejl ved Ansættelsen af en Mand i et saa betydeligt Embede, og vi ved jo, at Embedsmænd her i Landet er det ikke saa let at blive af med, naar vi først har faaet dem, og navnlig ikke, naar de er saa højt paa Straa som Generaldirektøren for en saa stor Etat. Jeg vilde derfor finde det ganske naturligt, og jeg tror ogsaa absolut rigtigt, at han ansættes paa Aaremaal. Det kan ikke være generende for den, der skal overtage Embedet, for hvis han er Pladsen voksen, vil han i Almindelighed faa Lov til at beholde den. Men det vil være rimeligt, at han bliver ansat paa Aaremaal, saaledes at man eventuelt kan sige til ham: Du har vist dig ikke at være tilstrækkelig kvalificeret til at lede den Etat, du er kommet i Spidsen for, og da Stillingen har saa stor Betydning, maa du gaa, saa at vi kan faa en anden Mand frem. Man skulde, som sagt, tage under Overvejelse at ansætte Generaldirektøren for Post- og Telegrafvæsenet paa Aaremaal. Tillige tror jeg, at det, saaledes som Forholdet ligger, vil gøre et godt Indtryk i de Etater, som skal sluttet sammen, at den Mand, der kommer i Spidsen for dem, bliver en Mand udefra. Hermed mener jeg i og for sig ikke en Mand helt udenfor Embedsklassen, men en Mand, der staar udenfor de to Etate. Thi det kan jo ikke nægtes, at Personalet kan nære Frygt for, at hvis det bliver en Mand fra den ene Etat, kan det have til Følge, at denne Etat særlig fremhæves paa Bekostning af den